UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Quo[d] absalon p[er]secut[us] e[st] dauid ca. xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

recũberent pueri abſalon ex ꝑcepto eiꝰ interfecerunt amon temulentũ. Et aſcẽdẽtes filij regꝭ mulas ſuas fugerũt: ⁊ ꝑuenit fama ad dauid dicẽs. Percuſſit abſalon oẽs filios regis: ⁊ ſcidit rex veſtimenta ſua ⁊ cecidit ſuꝑ terrã. Jonadab aũt quẽ ꝟitas nõ latebat ait ad regẽ. Ne timeat dñs meꝰ quoniã amõ ſolus mortuꝰ eſt quem oderat abſalon a die q̃ oppreſſit ſororẽ ſuaʒ. Et ecce apparuerũt filij regꝭ ⁊ fleuerũt cũ rege plãctu magno nimis. Porro abſalon fugiẽs: abijt ad ptholomei auũ ſuuʒ regẽ ieſſur: ⁊ fuit cũ eo tribꝫ annis. Rex aũt ꝯſolatus ſuꝑ amõ interitu: ceſſauit velle ꝑſequi abſalon: qꝛ ſciebat eũ eſſe flagirioſuʒ ⁊ dignũ morte. Qð intelligẽs ioab q̇ diligebat abſalõ miſit ad regẽ mulierẽ ſapientẽ de tecua q̃ putabaꝛ fuiſſe paula amos ꝓphete: ⁊ poſuit ioab ꝟba ſua in ore eꝰ. Cumq; ingreſſa fuiſſet mulier ad regeʒ: adorauit dicẽs. Serua me rex. Mortuꝰ eſt vir meus ⁊ erant mihi duo filij: ⁊ interfecit alter alteꝝ in agro: ⁊ ꝯſurgit vniuerſa cognatio aduerſus occiſorẽ: querentes animaʒ illius ꝓ anima occiſi: ⁊ q̃rũt extinguere ſcintillã meam ſuper terram

Aiunt hebrei ſic rem geſtã fuiſſe: quã vertit mulier in ꝑabolã.

Hec mlĩer poſuit ſe in ꝑſona dauid: ⁊ filios ſuos in ꝑſona amon: ⁊ abſalon ⁊ cognatõeʒ ſuã in ꝑſona alioꝝ filioꝝ dauid: ⁊ ait dauid ad eã. Vade in pace: ego videbo ꝓ te. Qð cũ nõ ſufficeret mulieri ait ad regem. In me ſit dñe hec iniquitas ⁊ in domuʒ prĩs mei: rex aũt ſit innocens. q. d. Si putas iniquũ parcere occiſori: mihi iputeꝛ ⁊ domui mee. Cũq; iteraſſʒ rex ꝓmiſſionẽ nec ſufficeret mulieri: inſtantiꝰ rogabat regẽ. Qui ait. Viuit dominus: qꝛ non cadet de capillis filij tui ſuꝑ terrã. tũc expõnẽs ei mulier ſimilitudinẽ ait Reducat ḡ dñs meus abiectũ ſuũ. Nõ em̃ vult aĩam perire deꝰ: ⁊ oẽs dilabimur tãq; aque q̃ nõ reuerteꝛ. q. d. Mortuũ filiũ nõ potes reuocare ad vitã. Melius ẽ vt reuoces viuentẽ: q̃ʒ alteꝝ vindicando vtrũq; perdas. Et ait rex. Nunq̇d manus ioab tecũ ẽ in iſtꝭ. Que reſpõdit. Jpe impoſuit ꝟba hec in ore meo vt verterem ſimilitudinẽ ſermonis huius: ⁊ ait rex ad ioab. Reuoca puerũ abſalon. Cumq; reduxiſſet abſalon in hieruſalem ait rex. Non videat facieʒ meã donec vocẽ eũ: ne eo viſo reuiuiſcat ĩ me doloꝛ filij ⁊ mãſit abſalon in hieruſalẽ duobꝫ annis: et faciẽ regis nõ vidit. Porro abſalon erat decorus nimis: cuius ceſaries ẜm ioſephũ tanta erat: vt vix nouem diebꝫ tõderi potuiſſet. Quã ſemel ĩ ãno tonſã põderabat. cc. ſiclis Forte hꝰ ponderis erat tonſura eius. Vel ẜ precio emebãt eã mulieres vt ſubornarent crines ſuos. Natiq; ſunt abſalon filij tres ⁊ filia vna noĩe thamar: miſitq; ſepiꝰ ad ioab vt intercederet ꝓ eo ad regẽ. Qui noluit venire ad eũ. Miſitq; abſalon ſuos ſuos vt incenderẽt ſegetes agri ioab. Quo facto ioab venit ad eũ dicẽs. Quid fecerũt ſui tui. Qui rñdit. Aliter habere te nõ poterã. Obſecro intra ad regẽ vt videã faciẽ eꝰ. alioq̇n interficiet me. Et ingreſſo ioab ad regẽ vocatus ẽ abſalon: ⁊ oſculatus eſt rex eum.

Qũo abſalon ꝑſecutus eſt dauid.

Capitulum. XV.

Hinc cepit abſa

lon aſpirare ad regnũ. nã caleph añ eũ genitꝰ vl' iners erat vl' mortuus. Fecitq; ſibi currus ⁊ eq̃tes. l. q̇ ꝑcederent eũ: et mane ꝯſurgens ſtabat in porta ⁊ blandiebaꝛ aſcendentibꝫ ad regis iudicium dicens. Bona ſunt q̃ dicis: ſed nõ eſt qui te audiat ꝯſtitutus a rege. Quis ꝯſtituet me regẽ vt iuſte iudicẽ. Et inclinauit ad ſe corda viroꝝ. Poſt q̃ttuor ꝟo annos reuerſis ois ait ad regẽ. Dũ eram in exilio voui: ſi reduxerit me dñs ĩ hieruſalẽ ſacrificabo dño ĩ ebron. Vadam ergo ⁊ reddã vota mea. Et ait rex. Vade in pace. Alia lr̃a habet poſt. xl. ãnos. xl. em̃ anni fluxerũt ex q̃ occiſi ſunt ſacerdotes nobe qui ponunꝛ hic vt monſtreꝛ diuinã vltionẽ ſuſcitari ſuper dauid: eo q̃ abimelech ſacerdotẽ fefellit. Abijt ergo abſalõ in ebron: vtens ꝯſilio achitofel gilonite q̇ fuerat ꝯſiliarius dauid: ⁊ egreſſi ſunt multi de hieruſalem rem ignorãtes. Cũq; imolaſſet hoſtias facta eſt ꝯiuratio valida: ⁊ augebatur ꝓpl's cũ abſalon. Qð cũ accepiſſet dauid ait ſeruis ſuis. Egrediamur cito ne forte veniens abſalon occupet nos: ⁊ ꝑcutiat ciuitatem. Et egreſſus eſt dauid rex ⁊ vniuerſa domus eius nudis pedibꝫ: dimittẽs decem cõcubinas ad cuſtodiendũ domũ: ⁊ ꝑcedebãt regẽ cerethi ⁊ pheleti. dc. viri pugnatores q̇ ſecuti fuerãt eũ de geth. Jſti creduntꝛ bñficia ꝑſtitiſſe dauid qñ latuit in geth: ⁊ in retribu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tionem dederat eis locū in hierl'm Joſeph⁹
dicit illos ſexcentos egreſſos cū eo q̄ quon⸗
dam aſtiterant ei in ſaulis pſecutõe. Potuit
aūt fieri vt hi ⁊ illi eſſent cū eo. Et ait rex ad
ethei gethcū filiū achis: q̄ primus erat inter
ſexcentos. Reduc fratres tuos in hierl'm: ⁊
habita cū rege abſalon: heri veniſti ⁊ hodie
cõpelleris exire. Qui rn̄dit Uiuit dn̄s: nec ī
morte nec ī vita derelinquā te. Et trāſgreſſi
ſunt vniuerſi flentes cū rege torrentē cedrõ:
⁊ leuite arcā portātes depoſuerūt eā donec
trāſiret populus. ⁊ aſcendit abiathar ad cõ⸗
ſulendū dn̄m. Qui nõ reſpõdit ei. Et ideo ait
dauid ad ſadoch. Reuertere in ciuitatē cum
arca: ego abſcondar in deſerto. Achimaas
filius tuus et ionathan filius abiathar ſint
vobiſcū per q̄s veniet ad me ſermo a vob.
Et redierunt cū arca. Cumq; aſcendiſſet da⸗
uid cliuum oliuaꝝ: occurrit ei chuſi arachi⸗
tes ↄſiliarius eius: ⁊ ait dauid. Reuertere ⁊
eſto cū abſalon: ⁊ diſſipabis ↄſilium achito
fel. ⁊ qđ audieris in domo regis indicabis
ſacerdotibꝫ: q̄ dirigent ad me filios ſuos Et
venit chuſi ad abſalon in hierl'm. Cūq; pau
lulū pceſſiſſet dauid apparuit ei ſiba cū duo
bus aſinis: ferēs panē ⁊ vuāpaſſam: ⁊ maſ
ſas caricaꝝ vel palataꝝ. i. ficuū q̄ inter tabu
las quas palas dicim⁹ preſſe cõpingunt Et
ait ſiba ad regē. Aſinos duxi vt in eis ſedeāt
domeſtici regis: ⁊ tuli cibaria vt alant in de⸗
ſerto. Et ait rex. Ubi eſt miphiboſeth. Qui
rn̄dit. Remāſit in hieruſalē dicēs. Hodie re
ſtituet mihi dn̄s vltionē prīs mei. Et ait rex
ſibe. Tibi ſint oīa q̄ fuerāt miphiboſeth Ue
nit ergo dauid vſq; ad baurim: et egreſſus
vir de cognatiõe ſaul noīe ſemei: pijciēs la
pides ⁊ lutū: maledicebat regi dicēs. Egre
dere vir ſanguinū. Ecce premunt te mala q̄
feciſti in domū ſaul. Quē cū pcutere abyſai
vellet: phibuit eū dauid dicens. Filius vte
ri mei querit aīam meā: quāto magis filius
gemini. Miſit eum dn̄s vt maledicat mi⸗
hi. Reſpiciat dn̄s hāc afflictõez meā. Fabu
lant hebrei hūc ſemei fuiſſe nabath patrem
ieroboam: ⁊ nomē aui eius gemini: ⁊ deſcē⸗
dit dauid vſq; iordanem.

De conſilio Chuſi ⁊ morte Achitofel
Capl'm. XVI.

f Actum eſt autē
q̄ chuſi veniēs ad abſalõ adora
ret dicēs. Salue rex Ad quē abſalon. Qua
re non iuiſti cum amico tuo. Qui reſpõdit.
Illius ero quem elegit dn̄s ⁊ omnis iſrael.
Cui ſeruiā. Nõne filio regi. Sicut prī tuo
ſic parebo tibi. Tūc ingreſſus ē abſalon co⸗
ram oībꝫ ad ↄcubinas patris ſui de con⸗
ſilio achitofel: vt ſic intelligeret omīs iſrael
q̄ ex animo pſequeret patrē: ⁊ roborarētur
cū eo. Poſt hec dixit achitofel. Eligam mi⸗
hi. xij. milia viroꝝ. ⁊ pſequar hac nocte da⸗
uid. ⁊ pcutiā eū: q̄ feſſus eſt: ⁊ redibūt ad te
vniuerſi quaſi vnus homo. Et ait abſalon.
Uocemus chuſi ⁊ ↄſulamus eū: ⁊ ait chu⸗
ſi. Non eſt bonū ↄſiliū achitofel hac vice.
Noſti patrem tuū ⁊ viros eius eſſe fortiſſi⸗
mos. Si modo percuſſerit aliquos đ tuis:
quicūq; audierit dicet. Facta ē plaga in po
pulo qui ſequebat abſalon: ⁊ timebūt eſſe te
cum. ſed hoc eſt ↄſiliū bonū. Congreget ad
te omnis iſrael: ⁊ irruamus ſup eum. Et vbi
cunq; fuerit operiemus eū. Et placuit oīm⸗
bus ↄſiliū chuſi. Et dixit chuſi ſacerdotibꝫ
vt nunciarent dauid ne maneret in deſerto
nocte illa: ſꝫ trāſiret iordanē Et abijt ancilla
ad filios ſacerdotū qui latebant iuxta fontē
rogel: ferens pannū. q. ad abluendū: ⁊ indi⸗
cauit eis verbū chuſi. Uidit aūt eos quidā
puer filius ancille vt dicitur ⁊ indicauit ab⸗
ſalon. Joſephus aūt dicit quoſdā eq̄tes vi⸗
diſſe eos ⁊ nūciaſſe abſaloni. Qui miſit poſt
eos vt comprehenderent. At illi ingreſſi in
baurim domū mulieris rogabant vt celaret
eos. Que dimiſit eos in puteū: ⁊ expādit ve⸗
lamē ſuper os putei. q. ſiccans tipſanas. id
eſt hordeū ad tipſanam: ⁊ ſic res latuit. Cū⸗
q; reuerſi fuiſſent qui miſſi fuerant: illi aſcē⸗
dentes de puteo: nunciauerunt dauid q̄ tra
dita eis fuerant. Et tranſiuit dauid iordanē
cum ſuis prius q̄ꝫ dilucēſceret ⁊ venit in ma
naim. Porro achitofel ſciens regnū reditu⸗
rū ad dauid: ⁊ timens incidere in man⁹ eius
deſcendit in domum ſuam in ſilo: ⁊ laqueo
ſe ſuſpendit.

De morte abſalon. Capl'm. XVII.

a Bſalon autē col
legit exercitū ⁊ tranſiuit iordanē
⁊ ſtatuit amaſam ſup exercitum p
ioab: hic erat filius abigail: filie naas. id eſt
iſai ſororꝭ dauid quam ioſephus abigeam
vocat: ⁊ erat conſobrinus ioab. Porro viri